

Modem Ring resume : [Enable / Disable]

این گزینه اگر فعال باشد ، اگر مودم شما به خط تلفن متصل باشد و کسی با شما تماس بگیرد سیستم روشن می شود

۵) Pnp/PCI Configuration (پیکربندی و تنظیمات مربوط به دستگاههای**PNP(Plug & Play) و PCI (Peripheral Component Interconnect)**

دستگاههای PCI دستگاههایی هستند که از طریق اسلات (شکاف) های PCI به مادربورد متصل می شوند . مانند مودم ، تی وی کیچر و یا کارت صوت

در این بخش هرکدام از شکافهای (Slot) مادربورد را میتوان تنظیم کرد که از کدام شماره وقفه (IRQ) استفاده کند . بهتر است گزینه Auto را انتخاب کنیم تا سیستم به طور اتوماتیک شماره وقفه به دستگاهها نسبت دهد .

۶) PC Health Status یا H/W Monitor (وضعیت سلامتی سیستم)

این بخش نمایانگر وضعیت کلی سیستم شامل سرعت فنها ، دمای جاری سیستم و پردازنده ، ولتاژ پردازنده و ... میباشد . در بعضی از سیستمها در این بخش گزینه های زیر نیز وجود دارند :

Chassis Instruction : [Enable / Disable]

عملکردهای جانبی کیس مانند باز بودن درب

CPU Smart Fan Target : [Disable / Level 1/Level2/...]

تنظیم اتوماتیک سرعت فن پردازنده در دمای زیاد

CPU Fan Fail Warning : [Enable / Disable]

هشدار در هنگام خرابی یا عملکرد بد فن پردازنده

CPU Temp Warning : [Disable / 50 / 60 / 70 / 80]

هشدار رسیدن دمای پردازنده به دمای خاص

CPU Temp Warning : [Enable / Disable]

هشدار در هنگام خرابی یا عملکرد بد فن سیستم (کیس)

۷) Frequency/Voltage Control (کنترل ولتاژ و فرکانس)

در این بخش می توان فرکانس کاری پردازنده و ولتاژ کاری رم و پردازنده و همچنین ولتاژ کارت گرافیکی متصل به شکاف AGP را تنظیم کرد .

این بخش بیشتر برای OverClock کردن بکار میرود .

دستکاری این بخش بدون داشتن اطلاعات دقیق و کافی ممکن است باعث سوختن مادربرد ، پردازنده و یا کارت گرافیک گردد .

۸) **Default Top Performance / Load Fail-Safe / Optimized** (تنظیمات اولیه و کارا)

این بخش که با سه نام ذکر شده بالا در دسترس است شامل تنظیمات پیش فرض و اولیه کارخانه سازنده و همچنین پیش تنظیمات پیشنهادی شرکت سازنده میباشد .

به برخی از گزینه های رایج آن میپردازیم :

: Load Fail-Safe Default

بارگزاری تنظیمات پیش فرضی که از برخی از قابلیت های مادربرد چشمپوشی می کند .

: Optimized Default & Top Performance

بارگزاری تنظیمات پیش فرضی که بیشترین کارایی مادربرد سیستم را به همراه دارد.

۹) **User Password & BIOS Setting Password - Set Supervisor** (کلمه عبور تنظیمات

بایوس / تنظیم کلمه عبور کاربر)

در این بخش میتوان برای ورود به سیستم و یا ورود به تنظیمات بایوس کلمه عبور گذاشت .

با تنظیم System Password یا User Password می توان برای بالا آمدن سیستم یک کلمه عبور گذاشت تا کسی نتواند بدون مجوز از کامپیوتر استفاده کند .

با تنظیم Password Supervisor می توان برای ورود به بخش تنظیمات بایوس کلمه عبور قرار داد .

– نکته : با برداشتن باتری روی مادربرد این دو کلمه عبور پاک خواهند شد و کلیه تنظیمات به حالت اولیه (تنظیمات کارخانه) برمیگردد .

۱۰) **Save And Exit** (ذخیره و خروج از بایوس)

در بیشتر موارد با زدن کلید F10 تغییرات اعمال شده در بایوس ذخیره می شود و سیستم ری استارت و آماده کار خواهد شد . در بعضی از مادربردها هم بایستی گزینه Save And Exit را برای ذخیره و خروج انتخاب کرد .

گزینه Saving Exit Without نیز موجب خروج از بخش تنظیمات البته بدون ذخیره تغییرات اعمال شده میگردد .

۱-۵ سوالات:

۱. تفاوت CMOS و BIOS را بیان کنید.
۲. Setup سیستم چیست؟
۳. چگونه می توان پسورد BIOS را حذف کرد؟ (۳ روش سخت افزاری و ۲ روش نرم افزاری)
۴. آیا بدون استفاده از برنامه Setup، امکان تغییر محتوای حافظه CMOS وجود دارد؟
۵. به چه روشی می توان دیسک سخت را به سیستم معرفی کرد؟
۶. برنامه زیر را در نظر بگیرید:

```
MOV AL,10H
OUT 70H,AL
IN AL,71H
INT 20H
```

عملکرد هر سطر را بیان کنید.

۱-۶ دستور کار

تذکر: اگر گزینه ای در Setup سیستم شما وجود ندارد از آزمایش آن مورد صرف نظر کنید.

۱. برای ورود به برنامه Setup در سیستم شما چه کار باید کرد؟
 ۲. برنامه Setup سیستم شما توسط چه شرکتی نوشته شده است؟
 ۳. مشخصات دیسک سخت را یادداشت کنید. آیا می توانید این مشخصات را تغییر دهید؟ اگر می توانید، چه گزینه هایی را خود برنامه Setup پیشنهاد می کند؟
 ۴. مشخصات حافظه اصلی (RAM) سیستم تان را یادداشت کنید (نوع و حجم)؟
 ۵. با تغییراتی که در Setup می دهید کاری کنید که موقع راه اندازی سیستم، اول دیسک سخت برای وجود یا عدم وجود سیستم عامل بررسی شود. تغییری را که در Setup بوجود آورده اید، بنویسید.
 ۶. برای سیستم خود و برنامه Setup رمز عبور بگذارید تا افراد دیگر نتوانند وارد برنامه Setup شوند، ولی با رمز عبور بتوانند وارد سیستم شوند. اگر چنین امکانی در Setup سیستم شما وجود ندارد، این گام را انجام ندهید. توجه: پس از انجام این گام، حتماً رمز عبور را از روی سیستم بردارید.
- تذکر: پس از انجام آزمایش، Setup را به حالت اولیه آن برگردانید.

۱-۷ پروژه برنامه نویسی

برنامه ای بنویسید که پسورد Setup را حذف کند.

۱-۸ منابع

<http://tafazoli.iut.ac.ir>
<http://www.forum.microrayaneh.com>
<http://dialup.persianblog.ir>
<http://certification.mihanblog.ir>
<http://arteah.parsblog.com>

بخش ۲:

کار با

در ویندوز

پیش آگاهی

پس از مطالعه این بخش:

- با فایل ثبت داده ای در ویندوز (Registry) آشنا خواهید شد.
- قادر خواهید بود دربانک رجیستری تغییرات اعمال کنید.
- در محیط C# جهت تغییرات در رجیستری، برنامه نویسی کنید.

در ابتدا کامپیوترها و کاربران بر اساس سیستم عامل Ms-Dos فعالیت می کردند و برنامه هایی که ساخته می شد بر اساس این سیستم عامل بودند . برنامه تحت Dos برنامه هایی بودند که کاربر از راهی مشخص وارد برنامه می شد .مراحلی را طی می کرد و راه خروج نیز مشخص بود و کاربر همیشه مجبور به طی کردن مسیرهای مشخص بود و برای رسیدن به منو و پنجره ای ، حتماً باید از منو و پنجره قبلی آن عبور می کرد و هیچگونه اختیاری در تنظیم منو ، پنجره ها و یا تغییر آنها نداشت(که احتیاج باشد در جایی ثبت شد). این خاصیت سیستم عامل Dos ، باعث می شد که اکثر تنظیمات این برنامه های کاربردی در مرحله برنامه نویسی و Compile کردن انجام شود و احتیاجی جهت ثبت تنظیمات در فایل نباشد.

۲-۱ رجیستری چیست؟

Registry در فرهنگ کامپیوتر به فایل یا فایللهایی اطلاق میشود که عهده دار تنظیمات ویندوز می باشند . درسیستم عامل Dos سه فایل به نامهای Config.sys ، Msdos.sys و Autoexec.bat وجود داشتند که سیستم عامل Dos و جمعاً برنامه های کاربردی تنظیماتی مانند اختصاص دادن Buffer و یا تعریف Cdrom و غیره را در این فایل ها ثبت می کردند و در واقع این سه فایل نقش بانک داده ای ثبت و یا همان Registry را ایفا می کردند.

بعد از سیستم Ms-dos ، سیستم عامل Windows 3.x به بازار عرضه شد که تحولی در سیستم عامل و نحوه ساخت برنامه های کاربردی ایجاد کرد . سیستم عامل Windows 3.x دارای پنجره هایی بود که کاربر می توانست در نحوه ظاهر شدن ، رنگ ، اندازه پنجره ها و نحوه اجرا شدن برنامه ها دخالت کرده (امکانی که در Dos وجود نداشت) و آنها را به دلخواه تنظیم کند . چیزی که در این جا مسلم است ، این است که تنظیمات سیستم عامل و یا تنظیماتی که توسط کاربر اعمال می شد باید در فایلی ذخیره می شد تا هر بار که سیستم عامل راه اندازی می شود ، احتیاجی به تنظیمات مجدد نباشد ، از طرفی به علت آنکه تنوع تنظیماتی که توسط کاربر و یا برنامه های کاربردی ایجاد می شد ، بسیار متعدد بود و ممکن بود که کاربران بخواهند دائماً این تنظیمات را تغییر دهند و از طرفی دیگر اگر سازندگان این سیستم عامل می خواستند که از همان سه فایل Dos برای ثبت این تنظیمات استفاده کنند ، ممکن بود این سه فایل که فایل های حیاتی و Boot کننده سیستم نیز بودند ، دچار اشکال شده و آسیب ببینند . به همین منظور این بار و در این سیستم عامل فایل هایی با پسوند ini. که مهمترین آنها Win.ini ، System.ini و Control.ini بودند ، وظیفه ثبت تنظیمات و یا Registry را برعهده گرفتند .

و در نهایت نسل سوم رجیستری از زمانی آغاز شد که سیستم عامل ویندوز سری ۹X که معروفترین و پرکارترین آنها ۹۵ و ۹۸ بودند به بازار عرضه شد . این ویندوز به واسطه ساختار آن می تواند سخت افزارهای مختلفی را پشتیبانی کند و برنامه های کاربردی زیادی تحت این ویندوز ساخته شد و به واسطه این رابط گرافیکی کاربران می خواهند تنظیماتی را بر روی پنجره ها ، فونتها ، سخت افزارها و برنامه ها به وجود آورند . در این میان آنچه که مسلم است این است که این تنظیمات احتیاج به ثبت در بانک داده ای ثبت (Registry) دارند و از طرفی فایل های Control.ini ، Win.ini و System.ini از نوع فایل های

متنی بودند و به واسطه این تنظیمات حجم این فایل ها بسیار زیاد می شد. و Load شدن این فایل های متنی در هنگام شروع ویندوز و اعمال تنظیمات ذخیره شده در آنها، زمان زیادی را به خود اختصاص می دادند و از طرفی آسیب پذیر می شدند، به همین دلیل سازندگان ویندوز این تنظیمات را بر دو فایل System.dat و User.dat بنا نهادند که این فایل ها بر اساس اعداد باینری و Hex ساخته می شدند، هم امنیت بیشتری داشتند و هم حجم کمتری اشغال می کردند.

در واقع رجیستری را می توان به عنوان بانک اطلاعاتی معرفی کرد که برای نگهداری تنظیمات و گزینه های نسخه های ۳۲ بیتی ویندوز همچون ویندوز ME، ۹۵، ۹۸ و NT/ ۲۰۰۰ مورد استفاده قرار می گیرد. و شامل اطلاعات و تنظیماتی است که برای تمام قطعات سخت افزاری، نرم افزاری، کاربران و تنظیمات مربوط به خود سیستم مورد استفاده قرار می گیرد. هر زمان که کاربری تغییری در تنظیمات مربوط به Control Panel یا System Policies، File Associations ایجاد کند و یا برنامه نرم افزاری جدیدی را نصب کند، این تغییرات در رجیستری ویندوز ثبت شده و باقی می ماند.

۲-۲ برخی از مزایای پایگاه داده رجیستری :

فایلهای رجیستری دارای خاصیت های فقط خواندنی و پنهان و سیستمی هستند، بنابراین احتمال آنکه بطور تصادفی توسط یک کاربر غیر حرفه ای حذف گردند از بین رفته است. (احتمالی که در مورد فایلهای INI* وجود داشت) رجیستری نه تنها مکانی برای ذخیره پارامترهای سخت افزاری و سیستم عامل است بلکه برنامه های کاربردی نیز میتوانند به جای استفاده از فایلهای INI* جداگانه برای ذخیره کردن پارامترهای خود، آزادانه از رجیستری استفاده کنند. ابزارهای متنوعی جهت مدیریت و کار با رجیستری در ویندوز وجود دارد. در رجیستری ابزارهایی وجود دارند که شما را قادر میسازند هر پارامتری را یافته و اطلاعات آنرا درخواست کرده و یا تغییر دهید. سیستم عامل ویندوز به هنگام نصب (Setup) خود پایگاه داده رجیستری را ایجاد میکند که شامل دو فایل User.dat و System.dat می باشد.

۲-۳ محل فایل های رجیستری

در ویندوز 98.95 رجیستری در داخل دو فایل مخفی واقع در دایرکتوری ویندوز، بنام های User.dat و System.dat گنجانده شده اند

در ویندوز Me، علاوه بر آن دو فایل بالا، یک فایل دیگر نیز بنام Classes.dat وجود دارد که برای ذخیره اطلاعات رجیستری استفاده می شود.

در ویندوز NT، 2000 و Xp، فایلهای بطور جداگانه در داخل دایرکتوری با مسیر زیر قرار دارد:

%SystemRoot%\windows\System32\Config

۲-۴ ویرایش اطلاعات موجود در رجیستری

همانطور که گفته شد رجیستری ویندوز پایگاه داده ای است که در آن مجموعه اطلاعات پیکره بندی سیستم و احيانا اطلاعات شخصی کاربر را نگهداری میکند و گفته شد که این پایگاه داده بصورت فایلهای متنی ساده نیست و دارای ساختاری پیچیده است. اما بطور مستقیم نمی توان به فایل های رجیستری دسترسی پیدا کرد. بلکه باید از یک ابزار شناخته شده بنام «Registry Editor» جهت ویرایش و ایجاد تغییرات در رجیستری استفاده کنید.

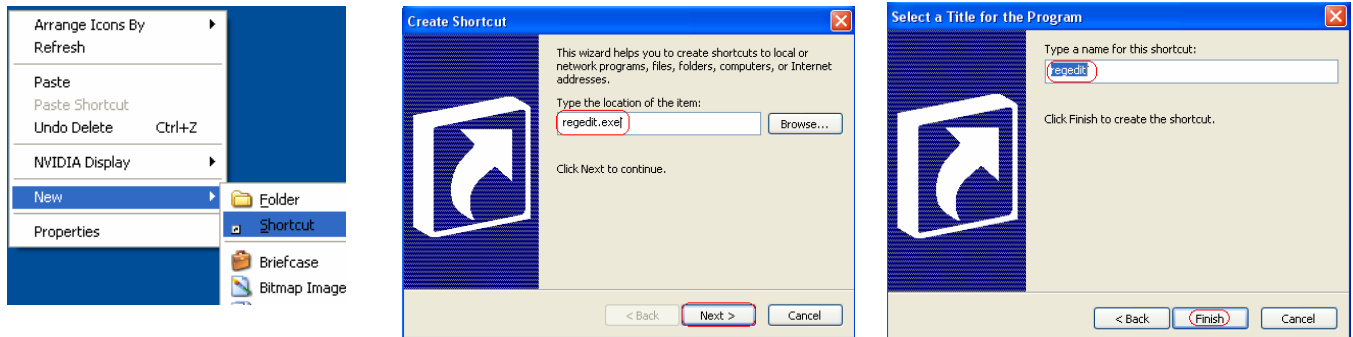
نحوه اجرای این برنامه که در خود سیستم عامل ویندوز قرار دارد به یکی از دو صورت زیر است :

از منوی Start گزینه Run را اجرا میکنیم و سپس نام Regedit را تایپ کرده و Enter میکنیم.

از پنجره Windows Explorer به پوشه Windows رفته و فایل Regedit.exe را اجرا میکنیم

۲-۵ ایجاد Shortcut برای برنامه Regedit

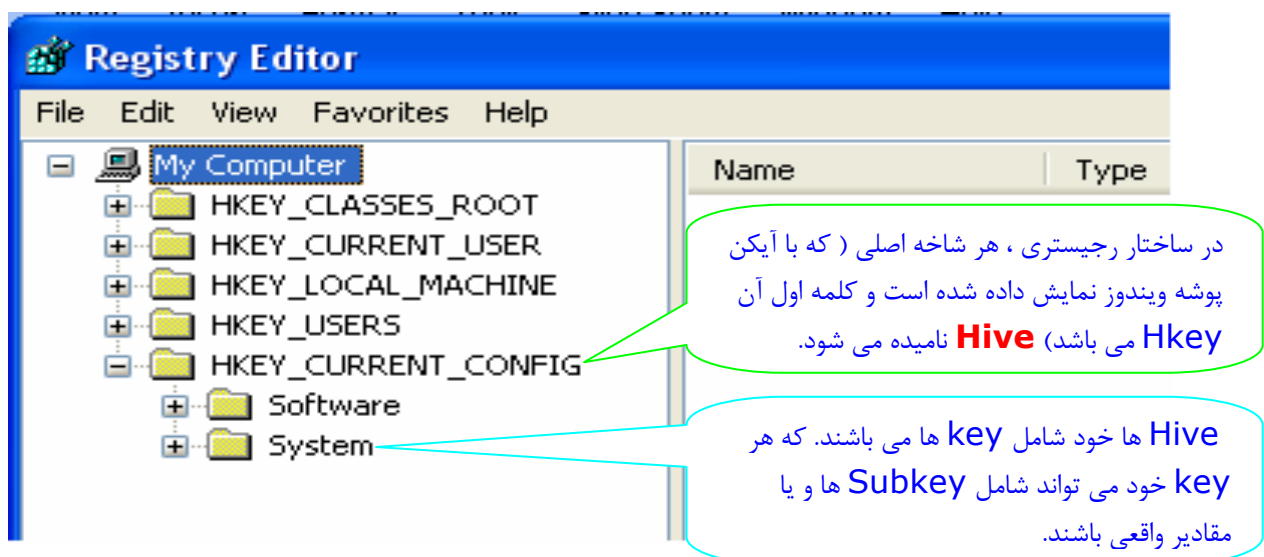
برای ایجاد ایکن میانبر برای Regedit.exe، در قسمت خالی دسک تاپ راست کلیک کرده و گزینه New و Shortcut را انتخاب می‌کنیم. در خط فرمان عبارت «Regedit.exe» را تایپ نموده و بعد از زدن Next نام دلخواهی را تایپ می‌کنید با زدن دکمه Finish یک ایکن میانبر روی دسک تاپ ایجاد خواهد شد.

شکل ۲-۱: ایجاد Shortcut برای برنامه Regedit

۲-۶ ساختار و اجزای رجیستری در برنامه Regedit

رجیستری دارای یک ساختار سلسله مراتبی می‌باشد، که شکل ظاهری آن مشابه Windows Explorer بوده و در آن، ساختمان رجیستری بصورت یک ساختار درختی (سلسله مراتبی) نمایش داده می‌شود.

شکل ۲-۲: ساختار درختی و اجزاء پنجره Registry Editor

۲-۶-۱ اجزای تشکیل دهنده رجیستری:

الف) Subtree (Hive یا HotKey)

رجیستری از ۵ فیلد اصلی (Hive) تشکیل شده است که به این ۵ فیلد کلید (Key) می‌گویند. از آنجا که این کلیدهای ویژه نوعی کلید فوری (HotKey) جهت دسترسی به مقادیر ذخیره شده در رجیستری می‌باشند در رجیستری آنها را با واژه HKEY در ابتدای نام هر کلید نام گذاری کرده اند.

این ۵ کلید در اصطلاح کلیدهای ریشه یا اصلی (Root Key) در رجیستری میگویند. لازم بذکر است تمام مقادیر پیکره بندی و تعاریف سیستم و همچنین تعاریف کاربر بصورت ساختمان داده ای سلسله مراتبی در این ۵ کلید ریشه قرار دارند که جهت تغییر و یا تصحیح هر تعریف باید به کلید مورد نظر و همچنین زیر کلیدهای آن مراجعه نمود .

در ادامه به ذکر نام و ویژگیهای هر کدام از کلیدهای ریشه می پردازیم :

۱- HKEY_CLASSES_ROOT:

این کلید حاوی همان اطلاعات موجود در رجیستری ویندوز ۳/۱ میباشد. که این اطلاعات عبارتند از: پسوندهای فایل ها و اینکه هر پسوندی چه معنی دارد و نیز اطلاعات OLE و DDE و علاوه بر اینها در این کلید چندین کلید فرعی برای میانبرها (Shortcut) و دیگر امکانات مربوط به صفحه نمایش وجود دارد .

۲- HKEY_CURRENT_USER:

در این کلید ریشه اطلاعات کاربری که هم اکنون به ویندوز لاگین کرده است وجود خواهد داشت. در اصل حاوی اطلاعات مربوط به پروفایل شخصی کاربر فعال می باشد و یا به عبارتی در این کلید پارامترهای تعیین شده در فایل User.dat مربوط به پروفایل شخص فعال وجود دارد. در این کلید پارامترهایی که شما در پنجره Control Panel تعیین کرده اید پارامترهای مربوط به کار با برنامه های کاربردی و ... وجود دارد. چند مورد از زیر کلیدهای موجود در این کلید عبارتند از :

AppEvent: این کلید مشخص کننده فایلهای صوتی که در صورت وقوع یک واقعه خاص مثل باز شدن یک پنجره باید اجرا شوند را تعیین میکند .

Control Panel: این کلید حاوی پارامترهایی است که در برخی قسمتهای کنترل پانل تعیین گردیده است .

Keyboard Layout: در این کلید آنچه که شما در تنظیمات صفحه کلید منظور نموده اید قرار دارد .

Software: این کلید حاوی پارامترهایی است که شما در حین نصب انواع نرم افزارها تنظیم نموده اید.

۳- HKEY_LOCAL_MACHINE:

در این کلید محتویات فایل SYSTEM.DAT ذخیره میشود که عبارتند از پارامترهای مربوط به سخت افزارها و نرم افزارهای موجود در کامپیوتر شما. کلیدهای فرعی این کلید عبارتند از :

HARDWARE: در این کلید چندین کلید فرعی مربوط به پورتهای و انواع مودمهای مورد استفاده در سیستم شما میباشد .

SOFTWARE: در این کلید پارامترهای مربوط به نرم افزارهای نصب شده در کامپیوتر شما که سیستم از آنها استفاده میکنند ذخیره میشود .

SYSTEM: در این کلید کلیدهای فرعی و پارامترهای مربوط به شروع به کار ویندوز ذخیره میشود.

۴- HKEY_USERS:

در این کلید کلیه اطلاعات و یا ارجاعات و تنظیمات پروفایلهای کاربران مختلف که در این سیستم عامل یک پروفایل (حساب کاربری) و تنظیمات مربوط به آن دارند موجود میباشد .

۵- HKEY_CURRENT_CONFIG

این کلید نیز حاوی کلیه اطلاعات و تنظیمات سخت افزارهای نصب شده کاربر فعال میباشد. بدیهی است هر کاربر دارای یک حساب کاربری معتبر (پروفایل) و اطلاعات مربوط به خود میباشد.

ب) Key

مانند Folderها و Subfolderهای روی هارد هستند. هر Key متناظر با Objectهای سخت افزاری یا نرم افزاری می باشد. Subkeyها، KEYهایی هستند که درون یکسرس Key قرار دارند.

ج) Entity

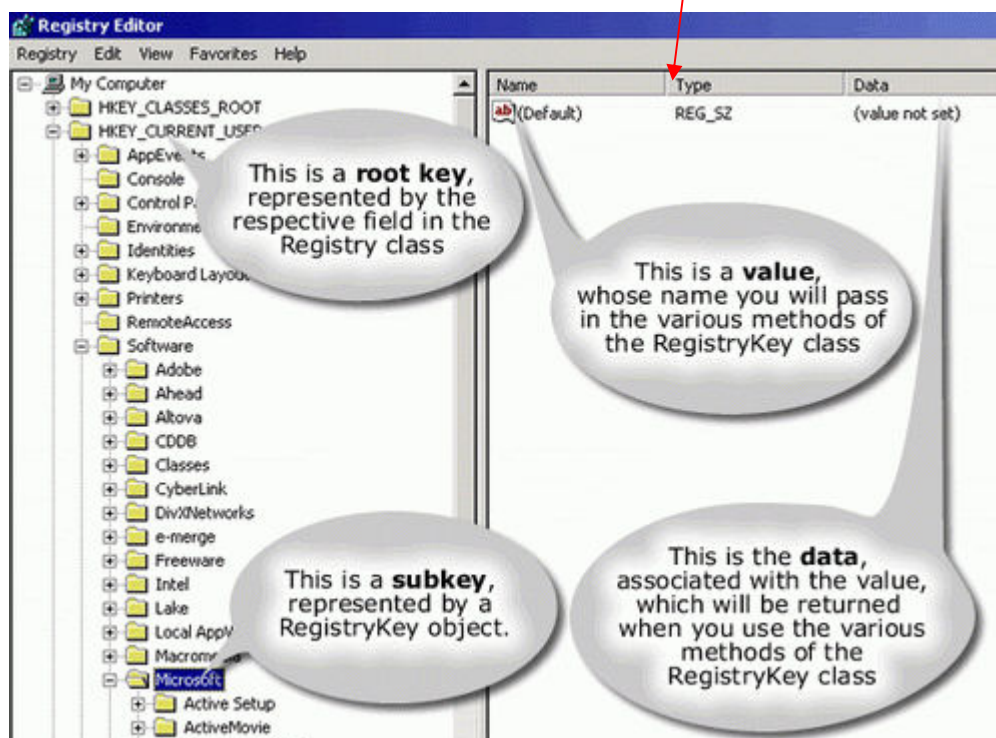
هر Key دارای یک یا چند Entity است.

هر Entity دارای ۳ بخش می باشد:

۱- Name (نام)

۲- Data Type (نوع داده)

۳- Value (مقدار)

شکل ۲-۳: پنجره Registry Editor و اجزاء و داده های آن

همانطور که در شکل ۱-۲ و ۲-۲ مشاهده میکنید این برنامه به دو قسمت در چپ و راست تقسیم میشود. در سمت چپ نام کلیدها و زیر کلیدها بصورت سلسله مراتبی (مانند Windows Explorer) قرار دارد و در سمت راست نیز پارامترها جهت تنظیمات هر کلید قرار دارد. بدیهی است جهت رفتن به داخل کلیدها و زیر کلیدها باید از دستگیره (+) آن کلید استفاده کرد و قاعدتاً با کلیک کردن بر روی هر کلید در سمت راست پارامترها آن کلید لیست میشوند.

۲-۷ انواع داده در بانک رجیستری

تا اینجا ما به شرح کلیدهای ریشه رجیستری پرداختیم که خود آنها نیز به نوبه خود دارای زیر کلید یا کلیدهای فرعی بودند. اما باید بدانیم که تنظیمات یا همان پارامترها به چه صورت در رجیستری ذخیره میشوند. پارامترها و مقادیرشان در غالب مقادیر (VALUE) ذخیره میشود که ما به آنها پارامتر میگوئیم

پارامتر: هر پارامتر یک تنظیم یا تعریف داخل یک کلید است. هر پارامتر دست کم شامل ۲ بخش است. اسم (NAME) که شرحی از مقدار تعریفی است و دیگر داده ها (DATA) که خود تعریف یا تنظیم است. در ادامه باید بانیم که این پارامترها دارای چه نوع های هستند. این انواع عبارتند از :

1-STRING 2-BINARY 3-DWORD 4-MULTI STRING 5-EXPANDABLE STRING

- ۱- **STRING**: شامل مجموعه توضیحات حرفی - عددی , که این نوع داده های داخل گیومه نگهداری میشوند. مانند شماره سریال یا نام یک برنامه و یا نام یک فونت , مانند: "TXTfile"
- ۲- **BINARY**: بوسیله جفت اعداد مبنای ۱۶ نمایش داده میشود. یعنی یک رشته کارکترهای مبنای ۱۶ شامل اعداد ۰ تا ۹ و اولین ۶ حرف الفبای انگلیسی مانند: 0100AC92
- ۳- **DWORD**: یک مقدار حداکثر ۴ بایتی که هم بصورت کاراکترهای مبنای ۱۶ و هم کاراکترهای دهدهی نمایش داده میشود. مقادیر DWORD را تعریف میکند مانند: 0X00000112
- ۴- **MULTI STRING**: همان مقدار STRING است که تنظیمات چندگانه را پشتیبانی میکند
- ۵- **EXPANDABLE STRING**: همانطوریکه میدانیم در هر سیستم عامل متغیرهای محیطی وجود دارند که به منظور یاری رساندن به برنامه نویسان و الاخصوص استفاده های سیستم مورد بهره برداری قرار میگیرند بمنظور استفاده نمودن از متغیرهای محیطی در رجیستری ویندوز XP (مثلا مسیرهی) باید از این نوع استفاده نمود مانند:
systemroot%\system32\ctfmon.exe
لازم بذکر ست که %systemroot% متغیر محلی است که مسیر دایرکتوری ویندوز را بر میگردداند .

۲-۸ انجام عملیات مختلف در برنامه Regedit

۲-۸-۱ گرفتن نسخه پشتیبان از رجیستری و بازیابی آن

همانطور که میدانیم رجیستری پایگاه داده بسیار مهمی است که اگر دچار اشکال شود ممکن است تداخلی در کار ویندوز پیش بیاید و یا دیگر ویندوز کار نکند. برای جلوگیری از چنین حالتی امکان ایجاد کپی و بازیابی آن در Regedit موجود می باشد.

این دو فعل با عناوین Import (بازیابی) و Export (ایجاد نسخه پشتیبان) در اولین و دومین گزینه های منوی File موجود میباشد. همانطور که در شکل مشاهده میکنید میتوان با تغییر گزینه Save as در کادر محاوره ای Exporting Registry File میتوان نحوه گرفتن نسخه پشتیبان را به فایل های رجیستری ویندوز 9x و NT4 و یا به یک فایل Text تغییر داد.

۲-۸-۲ انتقال دادن تنظیمات رجیستری

توجه شود که قبل از انجام هر گونه تغییرات روی رجیستری ویندوز حتما باید یک پشتیبان از فایل ها و داده های موجود در رجیستری تهیه کرد. تا از نصب دوباره سیستم عامل در مواردی که تنظیمات اشتباهی انجام گرفته باشد جلوگیری شود و با اعمال اطلاعات فایل پشتیبان این مشکل حل گردد.

برای ایجاد فایل پشتیبان از منوی فایل گزینه Export را انتخاب می کنیم. برای اعمال کردن تنظیمات موجود در فایل پشتیبان به روی رجیستری از منوی فایل گزینه Import را انتخاب می کنیم. فایل پشتیبان با پسوند REG. می باشد که می توان توسط Notepad محتویات آن را مشاهده کرد.

۲-۸-۳ تغییر دادن مقدار یک پارامتر

تغییر دادن مقدار یک پارامتر از یک کلید کار بسیار ساده است. برای این منظور ابتدا کلید مورد نظر را یافته پس از انتخاب پارامتر مورد نظر در سمت راست نمایش داده میشوند. روی پارامتر مورد نظر خود دبل کلیک میکنیم. طبق نوع آن پارامتر پنجره ای باز میشود که میتوان در آن مقدار پارامتر مذکور را تغییر داد.

۲-۸-۴ جستجوی یک پارامتر در Regedit

در قسمت قبل توضیح داده شد که چگونه مقدار یک پارامتر را عوض نمائیم. اما همیشه یافتن پارامتر مورد نظر کار ساده ای نیست. برای رفع این نقص در برنامه Regedit در منوی Edit گزینه ای بنام Find قرار دارد که وظیفه جستجوی پارامتر مورد نظر را عهده دار است. شکل زیر نمایی از این پنجره است.

۲-۸-۵ تغییر نام و یا حذف یک کلید یا یک پارامتر

بمنظور تغییر نام یک پارامتر و یا یک کلید از کلید F2 و یا از منوی Edit گزینه Rename استفاده میشود و همچنین بمنظور حذف نمودن یک کلید یا یک پارامتر از کلید Del و یا از منوی Edit گزینه Delete استفاده میشود.

۲-۸-۶ تعریف یک کلید یا یک پارامتر

اگر در هر طرف از دو طرف نرم افزار Regedit کلیک راست کنید منوی کرکره ای باز خواهد شد که در آن گزینه ای با عنوان New موجود است. حال با انتخاب گزینه مد نظر قادر خواهید بود یک کلید یا یک پارامتر ایجاد کنید.

۲-۹ مشاهده نتیجه تغییرات اعمال شده در رجیستری

برای مشاهده تغییرات اعمال شده روی رجیستری سیستم عامل باید سیستم را یک بار Restart یا Log off کرد. برای مشاهده سریع تغییرات می توان راه کار زیر را بر اساس نوع سیستم عامل، اعمال کرد:

در ویندوز Xp,2000,NT

۱- با انتخاب برگه Process از صفحه Task manager، Explorer.exe را انتخاب کرده و از اجرا خارج می کنیم.

۲- با استفاده از New Task و نوشتن explorer.exe دوباره آن را اجرا می کنیم.